

Ordayım Ben

– Harun Yıldırım · 11 Nisan 2017

ORDAYIM BEN

O duyguların varya, yalan bir hisse eğer
Hayat, denilen kumar sence bahisse eğer
Kırpiklerin gardiyan, gözler mapussa eğer
Buzlu betonların nem, tuttuğu yerdeyim ben...

'Hoşçakal' desen bile, susmuştum inadına
Ağır geldi, yaşlarım kirpiğin kanadına
Dediler ki, 'bu yaşlar değer mi bir kadına'
Aşkın, Mecnun'u sürgün ettiği yerdeyim ben...

Bu suç ne kervancı da, ne beni doğuran da
Belki gitmiş olurum kızıl gün ağaran da
Hiç umudu kalmamış ustanın çırağın da
Yorulmuş hayatın, bittiği yerdeyim ben...

Yakamozlar üstünde, dalgalar koşar iken
Kamçı yemiş, denizler coştukça coşar iken
Ben hayata nikahlı, ölümse boşar iken
Mevsimlerin yılları, sattığı yerdeyim ben...

Hüzünler güfte olmuş, tellal çalsın arkamdan
Yaşlarım yağmur gibi dökülürken arkımdan
Bir adım önde olsun imam tutsun hırkamdan
Umudun gömüldüğü yattığı yerdeyim ben...

HARUN YILDIRIM